

74. Duchovní úrovně V.

Vysvětloval jsem vám již první kruh prastvořených kolem Parsifala. Lépe řečeno mluvil jsem jen o něm.

Než půjdeme dále, musím vám ještě mnohé podrobněji vylíčit, jinak by vám něco chybělo v kruhu velikých zachvívání. To by způsobilo, že byste si to nemohli v sobě oživit. Vše musí být bez mezer, i když vám to může být dáváno jen v *obrazech*. Z tohoto důvodu musíme i my kráčet jen velmi zvolna kupředu.

Proto musíme ještě chvíli setrvati u prvních prastvořených, které jsem v poslední přednášce jmenoval. Jsou to nejsilnější sloupy *ve všech a pro všechna stvoření*.

A opět musím jít vzhůru až do největší blízkosti Boží, pokud se vůbec dá mluvit o blízkosti. Není ničeho, o čem by bylo lze říci, že je to v blízkosti Boží, jestliže blízkost měříme podle pozemských pojmů.

Ani ta největší vzdálenost, dosažitelná lidskou chápavostí, nestačí k tomu, aby alespoň přibližně učinila obraz o *té vzdálenosti*, kterou chceme označiti jako největší blízkost Boží. Je nekonečně delší. To co lze nazvat vlastní blízkostí Boží, jest šlehající moře plamenů bez jakékoliv možnosti zformování.

Používám proto jen výraz pro označení „blízkosti“, ne však pojem. V této blízkosti, na stupních trůnu, které jsou úplnými úrovněmi, nacházejí se čtyři zvířata ve svém naprosto zvláštním druhu záchvěvů.

Prakrálovnu Elisabeth nelze řaditi do žádných odstupnění; ona jest sama pro *sebe* a z ní jest čistá Lilie.

Archandělé jsou opět zcela jiného druhu bezprostředního vyzařování Božího než ona čtyři zvířata. Druhy dělí se svým formováním. Je možno také říci: Formování *jest* rozdělením, protože jest *samočinné*, je živoucím dějem.

Dnes chceme však mluvit jen o čtyřech zvířatech. Tato zvířata nesou v sobě předpoklady pro *stvoření!* Chovají v sobě *soustředěna* všechna záření, jichž je *stvořením* třeba, aby se utvářela, přijímala formy.

Proto je základ stvoření již v těchto zvířatech. Čtyři zvířata, tvořící čtverec na stupních trůnu Božího, vpíjejí do sebe všechna tvůrčí vyzařování Boží, přijímají je. To znamená, netvoří jen čtverec, nýbrž *jsou* čtvercem stvoření nebo čtvercem pozdějších kruhů stvoření.

Nebudu se dlouho u toho zdržovati. Dotknu se jen toho, co jest dnes pro nás důležité, aby bylo možno vysvětliti souvislost čtverce zvířat se stvořením.

Čtverec zvířat, nebo lépe řečeno „*bytostí*“, skrývá tedy vše, čeho je *stvořením* třeba; jest *pro ně* první sběrnou těch záření, vycházejících s výšin Božího trigonu, trojjedinosti Boží.

Prakrálovnu prochází zcela jiné záření, tak jako opět jiné záření prochází všemi archanděly.

Jen tento čtverec čtyř *bytostí* má tedy bezprostředně co činiti s pozdějším kruhem stvoření, aby jej spojoval s výšinami. Všechno ostatní, co má svůj domov ve věčné sféře Božího vyzařování a tím bylo, jest a bude věčné, sklání se ke všem stvořeným jen *pomocně*. Pomáhá a povzbuzuje v záchvěvech

Božské lásky, která je jim naprosto samozřejmá. *Nejsou* však pevně *spojeni* se stvořením. Spojen jest jedině čtverec čtyř zvířat.

V těchto jemných rozdílech spočívá *velmi mnoho!* Máte si to proto zcela zvlášť pamatovati, tak mnohé a mnohé, čemu jste dosud vůbec nerozuměli, vám proto bude jasnější.

Ze čtyř okřídlených vědoucích bytostí u Božího trůnu, skopce, býka, lva a orla, jest skopec *tou* bytostí, která má lidskou *tvář*, protože skopec skrývá v sobě tu část duchovna ze stvoření, z níž se formují a vyvíjejí *lidé* ve stvoření!

To *také* souvisí s výrazem: Beránek Boží a rána v boku beránka. Tento výraz přirozeně vyjadřuje ránu selhání a úpadku lidských duchů ve stvoření, protože tito z něj, i když ne bezprostředně, tak přece jen jeho *prostřednictvím* vznikli. Lidská duchovnost, jež vytryskla ven, nevrací se ze stvoření harmonicky zpět, nýbrž jest zadržena v hmotnostech, protože na ní lpí příliš mnoho viny.

Tím opět rozšiřuji o kousek pole vašeho vědění. To však nemění ničeho z toho, co jste se dosud mohli dovědět. Vše zůstává přesto na svém místě a snáší se v plném souzvuku s tím, co je nové, i když se vám to snad v první chvíli nezdá.

Nyní přejdu k podrobnostem. Parsifal vystoupil za hranici bezprostředního vyzařování Božího, tedy přes hranici Božské úrovně.

Tímto činem zanesl vyzařování svého bezbytostného Božského jádra ven a zářil nyní mimo Božské sféry jako malá část z Imanuele do bezsvětelných prázdnot. Rozjasňoval, prohříval a přiváděl vše v pohyb. Jako zdroj života udržoval vše v pohybu.

V přiměřené vzdálenosti od něj zformovaly se bezprostředně první čtyři sloupy stvoření. V jejich druhu spojení jest vše, čeho stvoření potřebuje. *Nejsou* zformovány tak, jako bytosti u Božího trůnu, nýbrž v lidských postavách, samozřejmě pro lidské pojmy v naprosto nedozírných velikostech.

Stojí před Parsifalem jako rytíři Grálu, tedy jako mocní ochránci a věrní strážcové svaté nádoby jeho bezbytostné části, kterou jim Bůh v Parsifalovi svěřil. Při tom současně naplňují působení čtyř bytostí na stupních trůnu Božího!

Podle činnosti ve stvoření jsou jejich druhy následující:

1. *Od-shi-mat-no-ke*: Ideální postava všemu ostatnímu nedosažitelného, protože zcela dokonalého lidského ducha! Proto se jeví jako královský vladař. Má v sobě jen druh skopce, jest tedy druhem *jeho* působení v prastvoření, můžeme říci, že skopec je v něm zakotven.
2. *Leilak*: Ideální postava mužné odvahy, mužné síly. Má v sobě spojení druhů skopce - proto duchovně lidská forma - a *býka*.
3. *Lev*: Ideální postava hrdinství a neochvějně mužské věrnosti. Má v sobě spojení skopce se lvem.
4. *Merkur*: Vládce všech mocností živlů. V něm jest spojení skopce s orlem.

Všichni čtyři prastvoření musí být mimo jiných druhů, které také vyjadřují, vždy v základě spojení se *skopcem*, protože jsou *duchovní a vědomí*, což pochází jen ze skopce.

Tak jako jsou čtyři zvířata na stupních trůnu sloupy a mocnými strážci v Božském, přirozeně mimo bezbytostného Božství, tak jsou tito čtyři prastvoření prvního kruhu kolem Parsifala v čistě duchovním, v prastvoření, sloupy a mocnými strážci, jejichž spolupráce dává dokonalé spojení a

vyzařuje vše, čeho je stvoření třeba.

Oživení těchto paprsků je způsobeno světlym jádrem Parsifalovým. Teprve z jeho vyzařování mohli se strážcové zformovati jako první potřebné základní sloupy, které jsou současně nejmocnějšími ochránci svatostánku.

Není tak snadné vysvětlovat vám takovou velikost v neustálém pohybu a formovati ji v pevné obrazy pro vás. Skutečnost přece nikdy *nestojí*. Jest v trvalém plynulém pohybu, ve výměně přijímání, vyzařování, stahování a znovuvracení všeho k Parsifalu. A to vše *současně* bez jakéhokoliv přerušení. To si ovšem vůbec nemůžete ani představit.

V těchto čtyřech prvních prastvořených jsou tedy soustředěny, spojeny všechny proudící tvořivé síly z Parsifala. Jsou spojeny a zesíleny stejnými druhy záření čtyř zvířat a živoucím Světlem z Parsifala stále udržovány v tryskajícím a vracejícím se pohybu, řízeném chtěním prastvořených.

Snad si budete moci ve své mysli představit takový děj, který, vyjádřeno pozemskými slovy, je pravdě nejbližší!

Snažte se to v základě pochopiti a zapamatujte si, jak jsem to formoval v pozemská slova. Nedělejte snad znova ve svém myšlení skoky a neptejte se, kde zůstalo ženství, které podle mých dřívějších přednášek má být vždycky o půl stupně výše! Nehloubajte při tom, kde je Maria a Irmingard, které přece nemohou státi níže než prastvoření! Ani zde není žádné mezery. Vše přesně zapadá do druhého.

Čtyři jmenovaní prastvoření jsou prostě hlavními *sloupy* stavby stvoření a *od nich* vychází pak dolů nebo do dalších vzdáleností vše, jak jsem vám to již dříve vysvětloval. Tito čtyři nesou v sobě spojeny všechny síly stvoření, zatímco ostatní jsou jen *pomocníky*.

Ukazuji vám jen *přímou* linii shora dolů, vedoucí k vám, vyvinutým lidským duchům. Přitom ponechávám všechna odvětví nedotčena a nejmenuji je, tak jako na příklad Lohengrina, protože on není *východiskem* žádného záření, které by ve stvoření působilo nějakým rozhodujícím tvořivým vlivem. Později se k tomu jistě vrátím. Nejprve ukazuji vám opěrné *body* ve stavbě stvoření!

Maria při tom všem vůbec nepřijde v úvahu, ani Irmingard. Přicházejí sice shůry, jsouce ve stvoření *zakotveny*, avšak *nejsou* s ním pevně spojeny. V tom je opět veliký rozdíl. Přes svá zakotvení nejsou na stvoření připoutány, nýbrž jsou naprosto oproštěny od stvoření a všech jeho proudů. Proudů stvoření mohou sice v jejich zakotvení až *k nim*, takže jsou jasně viditelné, ale nemohou vniknout *do* nich, protože k tomu chybí potřebné *spojení*.

Maria a Irmingard působí, aniž by mohlo býti na ně zpět působeno! Pomáhají a povznášejí, posilují, očisťují, léčí nebo také odmítají, ale *nespojují se* svým zářením se stvořením. Dbejte toho!

Maria přišla přece z *bezbytnostného* jako část Božské lásky, která jest Ježíšem a jako část Imanuele k svatému spojení. Nemá proto s ženstvím jako *taková* nic společného, nýbrž stojí jako láska Boží před *celým lidstvem!*

Ženství ve stvoření jako takové má co činit jen s *Irmingard* a tato sestoupila k hradu Grálu v prastvoření z Boží úrovně a vstoupila tam do čisté duchovní nádoby, která pro ni byla již připravena.

Není nutno říkati, že i do ní byla vložena jiskra bezbytnosti, aby Imanuel mohl v celém stvoření působiti jako *trojice*. Trojice bezbytnosti Imanuelovy ve stvoření jest: Parsifal-Maria-Irmingard, tedy spravedlnost, láska a čistota.

Immanuel, jako Syn Boží, působí tedy ve své bezbytnosti v posledním, nejsvětějším naplnění nyní na věky ve stvoření současně v Parsifalu, Marii a Irmingard, přesto, že zatím zůstává trojjediností Boží jako svatá Vůle Boží.

To je opět nový čin lásky, který Bůh ku pomoci a silnější ochraně *lidstva* učinil. K ochraně toho lidstva, které má přestát soud, aby už nikdy stvoření nemohlo být poškozováno slabostí lidských duchů.

Neplete se proto nepotřebnými myšlenkami. Mluvím nyní *jen* o prastvoření z Parsifala! K tomu nepatří Maria ani Irmingard, které tam *působí* tak jako Parsifal ve svém druhu. -

Za čtyřmi prastvořenými sloupy nachází se druhý kruh, který je poněkud více vzdálen, řekněme pozemsky myšleno o půl stupně dále. Tento druhý kruh nebo úroveň je naplněn činností tří *ženských* prastvořených: *Johany, Celly, Josephy*.

Nepředstavujte si však, že tyto prastvořené stojí tu prostě v kruhu. Každá rozvíjí činnost zvláštního druhu ve velkých zahradách nebo úrovních, které z nich vznikají a kolem nich se rozkládají.

V těchto úrovních je mnoho pomocných bytostí a obyvatelů prastvoření, kteří jsou vždy činni a seřazeni kolem určité ženské nebo mužské vedoucí osobnosti.

Tak následuje první čtyři prastvořené veliký zástup rytířů a ženské prastvořené veliký počet ženských pomocnic.

Není třeba, abychom se při tom zdržovali, jinak by se obraz, který vám chci dát, rozběhl do nepřehledných a pro vás nepochopitelných dálek.

Chci dnes jen zběžně naznačiti, jakého druhu jest činnost tří ženských prastvořených, vyzařující do celého stvoření.

Pro každou z nich je to působení zvláštní a přece všechna činnost těchto tří zasahuje *tak* do sebe, že se může jeviti jako celek. Hranice mezi nimi lze sotva poznati. Jejich působení je *čistě ženské* a ony jsou jeho ideálním ztělesněním.

Nejprve Johana: Její činnost nelze obsáhnout určitými slovy, protože by byl její význam ihned zmenšen, proto řeknu jen krátce, že se týká *domova!* Harmonicky a přitažlivě vytváří domov. Je nutno však chápati domov ve *vyšším* slova smyslu, ne snad jako malé obydlí pozemského člověka!

I toto obydlí je v tomto pojmu obsaženo, protože působí ve velkém tak jako v malém, ano až do toho nejmenšího, ale zde se jedná o *věc samotnou*, ne snad o její malý kousíček.

K tomu patří například také cit blaženého spojení se zemí, tvořící naši vlast, cit, který může vyšlehnout v opravdové nadšení celého národa, když se nějaký nepřítel snaží ji poškoditi.

Mohl bych uvést tisíce věci a přece byste v nich nepoznali opravdovou velikost působení Johany. Její působení jest pevně vryto do každého lidského ducha jako svatý odkaz, který je s to ho vysoko povznést a dáti mu pevnou oporu. A tento odkaz jest v první řadě dán *ženství*; v něm proto spočívá osud celého národa.

Působení *Celly* jest stejně něžného druhu. Pěstuje pečlivě v duchovnu tichou úctu před nastávajícím mateřstvím! Se vši nedotknutelností a vznešeností, která v tom spočívá! Její působení je vysokého druhu, úctyplně plaché a uplatňuje se svou blízkostí u všech čistých duchů!

Josepha klade k tomu základy: učí dbáti *schrán*, tedy těl, jako z Boží milosti svěřených statků, a přiměřenému zacházení s nimi. Přirozeně nejen pozemských těl, nýbrž *všech* *schrán* ve stvoření, které jsou přece vždy dány v první řadě jen k podpoře vývoje duchovního nebo bytostného jádra. Jako takové mají být vždy udržovány v čistotě!

I nemocné *schrány* přispívají k vývoji *takového* jádra, které by ve zdravé *schráně* snad nemohlo dost rychle procitnouti.

Činnost *Josephy* má stejnou cenu, jako činnost obou ostatních. Na cestách všech poutí ve stvoření je také stejně *důležitá*. Jsou to základní podmínky normálního, Bohem chtěného dozrávání všech tvorů ve stvořeních. Toto působení prostupuje vše jako nejjemnější nitky a jeví se svou činností ve zcela různých formách. Jsou v neustálém pohybu. Nevýslovné, nezformovatelné. Tlačí a ženu, mohou však být *správně* pochopeny jen citem a takto skutečně stát se požehnáním.

Schopnost citění je však zasypána nadvládou rozumu. Tím byla prorvána propast mezi všemi těmi, kteří v prastvoření podle vůle Boží slouží a tkají. Tím byla také vynucena násilím porucha v potřebném běhu celého stvoření.

Zářivá činnost tří prastvořených, *Johany*, *Celly* a *Josephy*, je *společným*, velkým, základním tvořením, které zasahuje do sebe a přece zůstává rozděleno.

Vykročme nyní ještě o půl stupně dál, což ovšem znamená ve skutečnosti vzdálenosti, které jsou mimo vaši představivost. Tam najdeme opět jednu prastvořenou: *Vasithu*.

Vasitha jest strážkyní brány při východu nejvyšší a nejčistší části prastvoření, na jehož vrcholu v zářivé vznešenosti a míru vznáší se nádherný hrad svatého Grálu.

Vasitha a její okolí odděluje nejvyšší část prastvoření. Ona stojí u bran a ukazuje všemu duchovnímu, které musí jít dál za nutností svého vlastního vývoje, cestu dolů, k mostu, který jako obrovská duha klene se nad hlubokými propastmi k oněm říším, které potřebovaly dalšího ochlazení a vzdálenosti od Božího Světla, aby se mohly stát vědomými k vlastnímu bytí, v němž se mají zformovati a rozvinouti v plný květ.

Tam ve výši stojí *Vasitha* a dává směr kopím, zatímco její ostrý pohled proniká vše, co nebylo schopno zůstat v první části prastvoření a musí kolem ní kráčet dolů. Její doprovázející slovo dává všem útěchu a věrný průvod!

Tak jdou ti, kteří se mají utvářeti jako stvoření, spolu s těmi, kteří ještě v poslední sraženině zůstanou líně ležet, aby se nejprve vydali na cestu pomalého vývoje. Jen na této dlouhé pouti mohou si uvědomit své bytí. Táhnou ven do nezměrných velikých dálek a nesou v sobě touhu po Božím Světle!

Nakonec udělejte si krátký přehled toho, co bylo řečeno:

Cesta záření Božského trigonu do stvoření a tím přirozeně také pro všechny lidi vede čtvercem čtyř vám dosud jen podle jména známých zvířat na stupních trůnu. Čtyři první prastvoření ve stvoření nesou toto záření zvířat v sobě. Tvoří tedy pro kroužení stvoření čtverec čistě duchovní. Poháněn a v trvalých pohybech udržován jest však kruh stvoření jen silou Světla, která živě tryská z bezbytostného jádra *Parsifala*.

Vryjte si pevně v sebe tento základní obraz, abych mohl nyní jíti do šířky a přidávati obraz k obrazu a tak rozšířit vaše vědění, aniž by se váš pohled zmátl. Dokážete to, jestliže chcete!